

Hétköznapi ridegség

*A torony sziluettje kirajzolódik az esti
égbolton, olyan, mint egy bánatos békeháború.
Szembetűnő az újonnan érkezettek és
a ház többi lakói közötti különbség.
Különös, merev pillantások minden találkozáskor.
Maguk a megtestesült, könyörtelen szigor.
Higgy és csendesen élj! – gondolják.
S hiába érzik úgy, hogy sárkányon
ülnek már, a tél után a tavasz, mint a szép
kerteket, megáldja fejüket.
Rettenetes és gyönyörű nézni ezt.
Milyen nagyszerű, milyen józan,
milyen csodálatosan nehéz,
s ennél fogva igaz.*

BAKOS GYÖNGYI

barántvölgy

*hétköznapokra vágyom konkrétan a hétfőre keddre
és így tovább mindegy hogy van elnevezve
mindig ugyanaz történik nem történik semmi
körülnézek sehol semmi megrázkódtatás nincs trauma
ugyanúgy kávét főzöl nekem reggel
kiülök a teraszra beletúrok a hajamba
nem tudom megszokni hogy rövid
hírek mennek a tévében azt mondják
ötvenkét ember meghalt süt a nap nem akarom
elbinni hogy egy felhő sincs az égen pont most
apám temetésén fehér kardigánban voltam ennek ma húsz éve
nyárillata van a bőrömnnek nyugözzön már le valami ami érdekes*

párhuzamos irányok

*ugyanazon a helyen mással állok testünk
teljesen összetapad szinte véletlen
nincs elég tér este minden kilátástalannak
tűnik forró aszfalt az éjszaka a
függönyön van egy apró szakadás
így fog véget érni ez a nap*

harang

*úgy képzeltem hogy Isten a
harangozó mindennap pontban tizenkettőkor majd
délután fél hatkor azt hittem
ez a munkája Istennek tizenkettő
után tíz perccel megebédél nem
tudom mit csinál a nap
többi részében fél hat után
vacsora fehér abrosz az asztalon
kenyeret eszik szalonnával a templomban
lakik aztán úgy képzeltem hogy
egy öreg nő az Isten
az én nagymamám*

ÁGOSTON TAMÁS

Vihar a kempingben

*Ülök a kanapén.
Anyám a nővére férjéről,
Sanyi bácsiról beszél,
meg Sanyi bácsi fiáról, Sanyikáról,
és az unokáról, a kis Sanyiról,
aki most született.
Hallgatok. Könyvet lapozgatok.
Bólogatok, mint aki figyel.*

*Te Velencében fogantál,
mondja hirtelen,
egy kétszemélyes sátorban,
amit elvitt a szél.*

*Anyámra nézek.
Bezárom a könyvet.*

*Lepedőt csavartam magamra,
mikor elröpült, s futottam,
hogy utolérjem –
magyarok,
csebek,
lengyelek –,
szaladgált ott mindenki, fiam.*